

չվախենանք, բարոյական թէ ֆիզիկական, ազգի մէջ կամ թէ աղքից դուրս, միայն վստահ լինելով՝ որ ձգտումը արդարացի է, որովհետև միայն աշխատութիւնով դժուար ու վտանգաւոր ձգտումով է որ մենք պէտք է վերջապէս հասնենք ճշմարիտ ազգային միութեան նպատակակէտին:

Քժ. Ե. Տ. Սարգիս

ՅԻՇԻՐ, ՀՈՂԱԾԻՆ...

(ՊԻԵՂՏԷԵԼԻՏ)

Յիշիր, հողածին, որ պարտք կայ վրրագ,
Օգնելու նրան, ով մերկ ու աղքատ,
Հոգսի բեռան տակ՝ շրջում է ցաւոտ,
Աչքին արտասուք, օգնութեան կարօտ...
Յիշիր, որ Աստուած է նրան, քեզ պէս,
Ստեղծել է ազատ, բախշել միապէս
Սուրբ իրաւունքներ—ապրել երջանիկ,
Ճաշակել կեանքի վայելք ու բարիք:

Յիշիր և այն քան, ազնիւ, անձնուէր
Նահատակներին, որոնք անվեհեր
Յառանջ են կոչել անուս ամբոխին,
Դափնու տեղ՝ փրշեայ պըսակներ գրլխին...
Թող խեղճ եղբայրներդ գտնեն ապաստան
Խաղաղ յարկի տակ հիւրասէր քո տան.
Եւ ազատ վշտից, հեռու փոթորկից,
Քաղեն սիրոյ խօսք—եղբօր շըթունքից:

Ալ. ծատուրեան